

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการจัดการทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง เพื่อเพิ่มผลตอบแทนฟาร์มโคนม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และองค์ความรู้/ศักยภาพของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม เพื่อหาข้อค้นพบที่จะนำมาใช้ในการสร้างกระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินและกระบวนการจัดการทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง เพื่อเพิ่มผลตอบแทนฟาร์มโคนม ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งการสร้างนวัตกรรมนี้จะใช้พื้นที่ศึกษา คือ เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคนม ตำบลศรีสุข อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 9 ฟาร์ม โดยตั้งสมมุติฐานไว้ว่า กระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินและกระบวนการจัดการทางการเงินตามแนวคิดทุนนิยมสายกลางสามารถเพิ่มผลตอบแทนฟาร์มโคนมได้ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม

สรุปผลการวิจัย

1. เกี่ยวกับปรากฏการณ์ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และองค์ความรู้/ศักยภาพ

มีเกษตรกรจำนวนมาก ที่หันมาประกอบอาชีพการเลี้ยงโคนม ทั้งนี้เพราะราคาน้ำนมดิบที่รัฐบาลเห็นชอบให้ปรับราคาขึ้นเป็น 18 บาทต่อกิโลกรัม และจากการได้เห็นตัวอย่างจากเพื่อนเกษตรกรที่ยึดอาชีพเลี้ยงโคนมมาก่อน ปรากฏว่ามีรายได้ดี สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ทำให้ครอบครัวมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น อีกทั้งยังได้รับผลพลอยได้อื่น ๆ ตามมาอีก เช่น ทำให้เด็ก ๆ มีจิตใจรักสัตว์ มีสุขภาพพลานามัยดีขึ้น และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เกษตรกรมีเงินเพียงพอที่จะส่งให้บุตรหลานได้ศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาล-ระดับปริญญาตรี อีกทั้งมูลสัตว์ยังใช้เป็นปุ๋ยและช่วยบำรุงดิน ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีเกษตรกรอีกเป็นจำนวนมากซึ่งเคยประกอบอาชีพอย่างอื่น เช่น ทำสวน ทำไร่ ทำนา ได้เล็งเห็นประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ ต่างก็หันมายึดอาชีพการเลี้ยงโคนมเป็นอาชีพหลัก ส่วนการทำนา ทำไร่กลายเป็นอาชีพเสริม

จากการศึกษาปรากฏการณ์ดังกล่าว สามารถสรุปข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์และ

เป็นอุปสรรคต่อการศึกษากระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินและกระบวนการจัดการทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง ดังนี้

1.1. ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์

เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคนมประกอบอาชีพเลี้ยงโคนมโดยเริ่มจากการลองผิดลองถูก จากประสบการณ์ที่เคยเลี้ยงโคพื้นบ้านจนเกิดการพัฒนาค้นคว้าความรู้จากการฝึกอบรม การเรียนรู้ และการสังเกตจากผู้รู้ (นักวิชาการ) ที่เข้ามาให้ความช่วยเหลือ ทำให้เห็นว่าเกษตรกรเป็นผู้ใฝ่รู้ที่มีความเฉลียวฉลาด ขยันขันแข็ง อดทน และช่างสังเกต สามารถพัฒนาความรู้ได้อีกทั้งจากตารางการทำงานของเกษตรกรที่เริ่มการปฏิบัติตั้งแต่ 3-4 นาฬิกาจนถึง 17-18 นาฬิกาทุกวัน แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคนมต้องมีความอดทน รับผิดชอบ และตรงต่อเวลา และการประกอบอาชีพจะใช้แรงแรงครอบครัวเป็นหลักในการทำงานจนกลายเป็นอุตสาหกรรมครอบครัว ทำให้ครอบครัวอยู่พร้อมหน้ามีความสุขและความอบอุ่น เกษตรสามารถส่งบุตรหลานเรียนหนังสือทุกคนตั้งแต่รับอนุบาล-ระดับปริญญาตรี แสดงให้เห็นถึงความต้องการในการพัฒนาความรู้เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาอาชีพของครอบครัว มีการถ่ายโอนความรับผิดชอบต่อไปสู่ลูกหลานทำให้เกิดการขยายการผลิตต่อไป นอกจากนี้เกษตรกรยังมองเห็นความสำคัญของข้อมูลที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการกิจการฟาร์มโคนม เกษตรกรมีความอดทนในการฝึกปฏิบัติการบันทึกข้อมูล ซึ่งจากเดิมเกษตรกรจะบันทึกเหมือนความทรงจำเกี่ยวกับการขายน้ำนมดิบและการหักหนี้สินกับสหกรณ์โคนมเท่านั้น แต่ปัจจุบันเกษตรกรสามารถบันทึกข้อมูลเป็นหมวดบัญชีตามหลักการบัญชีที่ยอมรับทั่วไป และมีความเข้าใจเกี่ยวกับหมวดบัญชี ตลอดจนการนำรายการบัญชีต่าง ๆ ไปรายงานผลการปฏิบัติงานฟาร์มโคนมและประโยชน์ที่จะได้จากข้อมูล เช่น ข้อมูลผลการดำเนินงานฟาร์มโคนม ข้อมูลต้นทุนค่าอาหารเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการตรวจสอบคุณภาพการผลิตน้ำนมดิบ และข้อมูลการจัดสรรกำไรที่เหมาะสมเพื่อสร้างความมั่นคงเกิดคุณภาพทางการเงินสามารถพัฒนาศักยภาพในอาชีพการเลี้ยงโคนมให้เกิดความมั่นคงเกิดเสถียรภาพในรายได้สามารถชำระหนี้และมีเงินออมทำให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขด้วยการช่วยเหลือสังคมจากการบริจาคและทำบุญตามประเพณี

1.2 ข้อค้นพบที่เป็นอุปสรรค

เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมใช้แรงงานครอบครัวเป็นหลักในการทำงานและต้องมีความรับผิดชอบสูงสำหรับการดูแลเลี้ยงโคนม โดยใช้เวลาส่วนมากในการเรียนรู้เพื่อหาคำความรู้ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับดูแลโคนมตามสภาวะการณ์และฤดูกาลต่าง ๆ การใช้แรงงานกลางแจ้งตลอดทั้งวันจึงทำให้เกิดความเหนื่อยล้าและไม่ค่อยมีเวลาเพียงสำหรับความเอาใจใส่ต่อการบันทึกข้อมูลทางการเงินอย่างจริงจัง เกษตรกรใช้วิธีตรวจสอบใบบันทึกการขายน้ำนมดิบและการซื้อวัสดุอุปกรณ์จากสหกรณ์โคนมมหาสารคาม เพื่อคำนวณรายรับสุทธิในแต่ละเดือนเท่านั้น ส่วนรายจ่ายอื่น ๆ ที่ไม่ได้ซื้อจากสหกรณ์จึงไม่ได้รับรู้ในการบันทึกข้อมูลทำให้สภาพทางการเงินที่แท้จริงอ่อนแอเพราะขาดขาดข้อมูลที่สมบูรณ์สำหรับการบริหารจัดการการเงินที่ดี จากอุปสรรคข้างต้น จึงทำให้การวิจัยในครั้งนี้คงเหลือเกษตรกรที่เข้าร่วมการทำวิจัยต่อไปเพียง 3 ฟาร์มที่เป็นฟาร์มขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีจำนวนโคนม 60-200 ตัวขึ้นไป

จากข้อค้นพบข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าเกษตรกรสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากอาชีพฟาร์มโคนม ทำให้ครอบครัวมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น อีกทั้งยังได้รับผลพลอยได้อื่น ๆ ตามมาอีก เช่นทำให้เด็ก ๆ มีจิตใจรักสัตว์ มีสุขภาพพลานามัยดีขึ้น และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกษตรกรมีเงินเพียงพอที่จะส่งให้บุตรหลานได้ศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาล ระดับปริญญาตรี และสามารถศึกษาเรียนรู้การบันทึกข้อมูลการเงินฟาร์มได้ และมีทัศนคติที่ดีต่อการบันทึกข้อมูลและประโยชน์ของข้อมูล ซึ่งฟาร์มขนาดกลางและฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีความพร้อมทางด้านกายภาพจะให้ความร่วมมือการปฏิบัติการบันทึกข้อมูลทางการเงินฟาร์มโคนม ทั้งนี้เพราะฟาร์มที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่มีการขยายกิจการด้วยเงินทุนจำนวนมาก จึงให้ความสำคัญและมองเห็นความจำเป็นของการบันทึกข้อมูล และมีความพยายามที่จะบันทึกข้อมูลทางการเงินตามหลักมาตรฐานที่กำหนดให้ได้ มากกว่าฟาร์มขนาดเล็ก เพียงแต่การออกแบบการบันทึกข้อมูลนั้นจะต้องให้เหมาะสมทั้งความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน และใช้เวลาการบันทึกไม่มาก ดังผลการวิจัยที่เกิดขึ้นนี้

2. กระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง

จากข้อค้นพบข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมทางการเงิน “กระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินและกระบวนการจัดการทางการเงิน” ให้สอดคล้องตามเงื่อนไขด้านความต้องการข้อมูลที่เป็นไปตามมาตรฐานยอมรับทั่วไป ด้านเวลาในการปฏิบัติและ

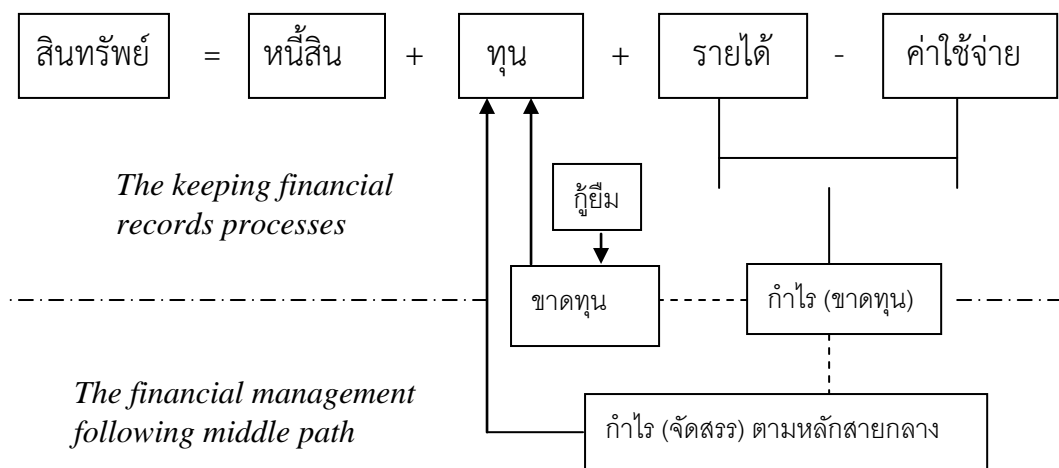
ด้านศักยภาพการพัฒนาความรู้นำไปสู่การปฏิบัติได้จริงของเกษตรกร ผู้วิจัยจึงออกแบบ กระบวนการที่ไม่ซับซ้อน ใช้เวลาน้อย เข้าใจได้และง่ายต่อการปฏิบัติเพื่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคม โดยนำแนวคิดทางสายกลาง “มัชฌิมาปฏิปทา” ตามหลักพุทธธรรม มาประยุกต์ใช้ในการสร้างกระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินและกระบวนการจัดการทางการเงินตามแนวคิดทุนนิยมสายกลางเพื่อให้เกษตรกรได้ดำเนินชีวิตอย่างผู้รู้ตนเอง

สามารถสรุป กระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง จะบันทึกข้อมูล 2 ส่วน คือ ส่วนทางด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย การบันทึกฐานะทางการเงิน ฟาร์มโคนม (สินทรัพย์ = หนี้สิน + ทุน) และการบันทึกผลการดำเนินงานฟาร์มโคนม (รายได้ - ค่าใช้จ่าย = กำไร) ซึ่งผลการดำเนินงานจะมีผลต่อฐานะทางการเงิน กล่าวคือ เมื่อการดำเนินงาน มีผลกำไรจะส่งผลทำให้ฐานะทางการเงินเพิ่มขึ้น และในทางตรงกันข้ามหากมีผลการดำเนินงาน ขาดทุนจะส่งผลทำให้ฐานะทางการเงินลดลง และส่วนการบันทึกข้อมูลด้านสังคม ประกอบด้วย การบันทึกคุณภาพชีวิต (ค่าครองชีพ ประกอบด้วย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และค่าเล่าเรียนบุตร) และการบันทึกความสุข (เงินออม + ทำบุญบริจาค) โดยการจัดสรรจาก กำไรสุทธิ และสำหรับการรายงานฐานะทางการเงินฟาร์มโคนมนั้น จะรายงานทั้งฐานะ ทางเศรษฐกิจ และฐานะทางสังคม

3. กระบวนการจัดการการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง

เกษตรกรนำกำไรสุทธิประจำเดือนมาจัดสรรทางการเงินตามแนวคิดทุนนิยมสายกลาง ดังนี้ 1) ค่าครองชีพ 2) ชำระหนี้ 3) การออม และ 4) ขยายการลงทุนในอัตราส่วนที่แตกต่างกันตามความจำเป็นของแต่ละฟาร์ม

จากผลการวิจัยสามารถสรุปกระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินและกระบวนการจัดการการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลางได้ดังภาพที่ 9 ดังนี้

ภาพที่ 9 กระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินและกระบวนการจัดการการเงิน
ด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง

4. การประเมินผลตอบแทนด้วยอัตราส่วนทางการเงิน (รอบ 1 ปี ม.ค.-ธ.ค. 2558)

จากข้อมูลการประเมินผลเชิงปริมาณ ด้านอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทั้ง 3 ฟาร์มมีไม่มากนัก แต่ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดปี 2558 ส่วนอัตราส่วนเงินออมต่อกำไรสุทธิ (เงินสด) มีอัตราที่สูงกว่าผลตอบแทนและมีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน สำหรับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมอยู่ในเกณฑ์ที่ความเสี่ยงต่ำและมีแนวโน้มลดลง จึงสรุปได้ว่ากระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินและกระบวนการจัดการทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง สามารถเพิ่มผลตอบแทนทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคนม

อภิปรายผลการวิจัย

เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคนม ตำบลศรีสุข อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการเรียนรู้และการพัฒนาองค์ความรู้ไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และเมื่อการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเลี้ยงโคนมและการผลิตน้ำนมดิบมาถึงระดับที่สามารถพึ่งพาตนเองได้แล้ว เกษตรกรเริ่มให้ความสนใจการพัฒนาองค์ความรู้ด้านข้อมูลทางการเงิน

ฟาร์มโคนม ประกอบกับช่วงระยะเวลาปัจจุบัน เป็นช่วงฟาร์มรุ่นลูกไปสู่รุ่นหลาน ซึ่งส่วนมากได้รับการศึกษาถึงระดับปริญญาตรีและสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายและมีทัศนคติที่ดีต่อการบันทึกข้อมูลทางการเงินและประโยชน์จากการใช้ข้อมูลทางการเงิน แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากตารางการทำงานฟาร์มที่ค่อนข้างหนาแน่นและต้องใช้แรงงานการทำงานในพื้นที่ฟาร์มอย่างเต็มที่ จึงทำให้เกษตรกรเหนื่อยล้าและต้องการพักผ่อนก่อนเริ่มงานในผลัดต่อไปตลอดทั้งวัน ดังนั้นฟาร์มที่จะมองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการบันทึกข้อมูลการเงินและการจัดการทางการเงิน และมีความพยายามที่จะบันทึกข้อมูลอย่างจริงจังก็คือฟาร์มขนาดกลางและฟาร์มขนาดใหญ่ที่มีความพร้อมทางด้านกายภาพ ทั้งนี้เพราะฟาร์มขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้พัฒนาด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับการดูแลโคนมและด้านกายภาพฟาร์มโคนมสูงสุด และเกิดการขยายฟาร์มทำให้มีปริมาณเงินลงทุนเพิ่มขึ้น จึงทำให้พวกเขาต้องการทราบจำนวนผลลัพธ์ที่จะได้จากการลงทุนอย่างชัดเจนและนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการบริหารการเงินต่อไป ฉะนั้นการออกแบบการบันทึกข้อมูลทางการเงินฟาร์มโคนมจึงใช้หลักสามารถเข้าใจได้ง่าย ไม่ซับซ้อนหรือไม่ยุ่งยากต่อการปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับ สฤณี อาชวานันทกุล (2554 : 163) ได้กล่าวว่า “ชุดนวัตกรรมการเงินเพื่อการพัฒนา” นั้นไม่จำเป็นต้องหมายถึง เครื่องมือทางการเงินที่ซับซ้อนและเข้าใจยาก หากแต่เป็นนวัตกรรมการเงินที่เข้าใจง่าย และใช้ได้จริง และสอดคล้องกับแนวคิดของ อี.เอฟ.ชูมเมอร์ (E.F. Schumacher) เกี่ยวกับ “เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทในท้องถิ่น” ว่านวัตกรรมที่น่าตื่นตาตื่นใจ น่าติดตาม และน่าลึกลับที่สุด หาใช่นวัตกรรมใด ๆ ในโลกการเงินกระแสหลัก หากเป็นนวัตกรรมที่ถูกออกแบบมาให้ใช้ได้ในพื้นที่ ที่กันดารที่สุด ยากไร้ที่สุด สามารถช่วยให้ผู้ที่มีรายได้น้อย ระดมทุนได้ ถ้าย้อนทุน และใช้ทุนได้ดีกว่าเดิม

จากการวิจัยพบว่า ข้อมูลทางการเงินและการจัดการทางการเงินเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการวางแผนดำเนินงานไปสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพฟาร์มโคนมที่จะมุ่งไปสู่การเป็นนักธุรกิจมืออาชีพ และสามารถเพิ่มผลตอบแทนทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมให้เกิด “ความสุข กินอิ่ม นอนอุ่น” ซึ่งถือว่าการพัฒนาอย่างชาญฉลาด ซึ่งสอดคล้องกับ พิชัย พันธเสน (2004) ที่กล่าวถึง พื้นฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม คือสุขภาพกาย และจิตใจนำไปสู่การพัฒนาอย่างชาญฉลาดและความสุขในชีวิต อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Diener, 2008) ที่ชี้ให้เห็นว่าสังคมกับความสุขมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก คือ สังคมดี

จะนำไปสู่สุขภาพดีและมีความสุข นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ (Wolf et al. 2011) ซึ่งได้ศึกษาความต้องการใช้ระบบข้อมูลทางการเงินฟาร์มของเกษตรกรในรัฐมิชิแกน ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า กลุ่มฟาร์มที่ได้ทดลองใช้ระบบการบันทึกข้อมูลทางการเงินมีความยินดีอย่างมากที่จะจ่ายเงินสำหรับการใช้ระบบการบันทึกข้อมูลเฉพาะฟาร์ม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ และสอดคล้องกับ เกศสุตา สิทธิสันติกุล (2550 : 12) ซึ่งได้ศึกษาการจัดการหนี้สินเชิงบูรณาการ ภายใต้หัวข้อเรื่อง บัญชีครัวเรือน เปลี่ยนชีวิต พบว่า การทำบัญชีครัวเรือนทำให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงจริง ๆ คือ ทำให้ทุกคนมีชีวิตที่ดีขึ้น รู้จักการวางแผนชีวิตมากขึ้น มีเงินเหลือเก็บสามารถชำระหนี้ได้จนหมด และมีการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลก่อนการกู้หนี้ยืมสิน และสุดท้ายทำให้มีสุขภาพจิตใจดีขึ้น ครอบครัวมีความสุขถ้วนหน้า

สำหรับด้านการจัดการการเงินที่ได้นำแนวคิดทุนนิยมสายกลาง มาประยุกต์ใช้กับกระบวนการจัดการการเงิน นั้นเพราะความสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายของเกษตรกรเทียบเคียงกับทางสายกลางตามหลักพุทธศาสนา ผลพบว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างสามารถเพิ่มผลตอบแทนทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม กล่าวคือ เกษตรกรจัดสรรเงินกำไรไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีจากการครองชีพอย่างเพียงพอเป็นอันดับแรก แต่เนื่องจากวิถีชีวิตที่เรียบง่ายจึงมีค่าใช้จ่ายไม่มากนัก ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ที่การศึกษาบุตร จึงแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญของการศึกษาเพื่อนำมาสู่การพัฒนาธุรกิจฟาร์มโคนมในรุ่นลูก-หลานต่อไป รองลงมาคือการชำระหนี้ ทำให้มองเห็นถึงการปราศจากความเสียหายทางการเงินของเกษตรกรซึ่งมีแนวโน้มของความเสียหายที่ลดลง และเงินออมที่อยู่ในรูปของเงินฝากสหกรณ์โคนมและการประกันชีวิต ซึ่งมีในอัตราร้อยละที่มากกว่าผลตอบแทนจากการลงทุน จึงแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตที่ไม่ประมาท และสุดท้ายคือการขยายการลงทุนซึ่งมีจำนวนมากหรือน้อย แต่จะค่อยเป็นค่อยไปตามศักยภาพทางการเงินของแต่ละฟาร์มซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการถือเงินของ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ ว่า ความต้องการถือเงินเพื่อการดำเนินงาน เพื่อความจำเป็นหรือฉุกเฉิน (Slavin. 2009) อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Ross.et.al (2010) ที่กล่าวว่า การตัดสินใจเกี่ยวกับกระแสเงินสดประกอบด้วย กระแสเงินสดเกี่ยวกับการดำเนินงาน กระแสเงินสดเกี่ยวกับการลงทุน และกระแสเงินสดเกี่ยวกับการจัดหาเงิน และสอดคล้องกับ Harrison (2006 : 115) ที่ได้ศึกษาการเงินและความพึงพอใจในผลการดำเนินงานของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมในรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย พบว่า

ยิ่งให้ความสำคัญกับการบริหารการเงินมากเท่าไร เกษตรกรยังมีความพึงพอใจกับผลการดำเนินงานมากขึ้นเท่านั้น และยังมีข้อเสนอแนะว่าเกษตรกรควรใช้เวลาและความพยายามกับการบริหารการเงินเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Byrne et al (2007 : 12) ที่ได้ศึกษาการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการเงินฟาร์มโคนมของเกษตรกรชาวไอริช พบว่า ส่วนมากมีการบริหารต้นทุนและกำไรอย่างมีประสิทธิภาพจากการวิเคราะห์งบการเงินและการทำแผนธุรกิจ

จากการประเมินผลการวิจัยนี้เกษตรกรทั้ง 3 ฟาร์มมีแนวโน้มผลการดำเนินงาน (ROI) อัตราการออมต่อกำไรสุทธิ (SI) เพิ่มขึ้น ซึ่งแตกต่างกันตามสภาพของแต่ละฟาร์ม ซึ่งแสดงให้เห็นเมื่อผลการดำเนินงานดีขึ้น เกษตรกรจะให้ความสำคัญแก่การออมที่สูงขึ้นเช่นกัน และความเสี่ยงทางการเงินของฟาร์มทั้ง 3 ซึ่งวัดค่าด้วย (DR) ก็มีแนวโน้มลดต่ำลงเช่นกัน สำหรับคุณภาพชีวิต (QL) และความสุข (H) ของ เกษตรกรฟาร์ม 001 และฟาร์ม 002 มีค่าไม่สูงมากนักที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 11.02, 9.74, 9.09 และ 9.43 ตามลำดับ พวกเขาสามารถอยู่ได้ด้วยคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุขเช่นเดียวกับเกษตรกรฟาร์ม 003 มีค่าคุณภาพชีวิต (QL) และความสุข (H) ที่ค่าเฉลี่ยร้อยละ 42.69 และ 21.78 ทั้งนี้จากการลงพื้นที่สังเกตพฤติกรรมการดำเนินชีวิตและการบริหารฟาร์มของเกษตรกรฟาร์ม 001 และ 002 พบว่า มีพฤติกรรมการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย จ้างแรงงานบางส่วน และบริหารฟาร์มโดยครอบครัวประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก และหลานอยู่พร้อมหน้าเป็นครอบครัวเดียวกัน ขณะที่เกษตรกรฟาร์ม 003 บริหารงานฟาร์มโดยการจ้างแรงงาน 100 % โดยเกษตรกรมีการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางสังคมแบบคนเมือง จากผลการวิจัยและสังเกตพฤติกรรม

ผู้วิจัยเชื่อมั่นว่ากระบวนการจัดการการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลางจะเป็นแนวทางสำหรับการบริหารจัดการทางการเงินที่เหมาะสมแก่เกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคนม ตำบลศรีสุข อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคามมากที่สุด จึงจะสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนตลอดไป อีกทั้งยังเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจทุกสภาวะ กล่าวคือ การบริหารการเงินนั้น ไม่ใช่เพียงเพื่อการลงทุนทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ควรบริหารผลการดำเนินงาน (กำไร) เพื่อ “ความสุข กินอิ่ม นอนอุ่น” ซึ่งจะนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพแข็งแรง เกิดสติปัญญา ต่อการประกอบอาชีพฟาร์มโคนมให้ก้าวหน้า รวมทั้งการมีความสุขจากการช่วยเหลือสังคมและ

เป็นที่ยอมรับนับถือจากสังคมจะทำให้เกิดกำลังใจในการพัฒนาอาชีพซึ่งถือเป็นเศรษฐกิจพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 กรณีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

1.1 เกษตรกรสามารถนำผลการบริหารการเงินไปใช้เป็นแนวทางการวางแผนการเงินฟาร์มโคนมและการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เช่น การขยายฟาร์มในอนาคต และการความมั่นคงในชีวิต

1.2 เกษตรกรสามารถใช้ข้อมูลทางการเงินนี้ประกอบการกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อนำมาใช้ขยายการลงทุนในอนาคตได้

1.3 เกษตรกรสามารถใช้ข้อมูลนี้ประกอบการเข้าสู่ฟาร์มมาตรฐาน เพื่อรับสิทธิในราคารับซื้อน้ำนมดิบที่เพิ่มขึ้น

1.4 สถาบันการเงินสามารถใช้ข้อมูลการเงินที่จัดทำอย่างถูกต้องตามหลักสากลนี้ไปประกอบการพิจารณาการให้สินเชื่อตามหลักวิชาการแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนม

1.5 หน่วยงานภาครัฐใช้ข้อมูลนี้เป็นส่วนประกอบการพัฒนาอาชีพฟาร์มโคนม และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนางานวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 การศึกษาครั้งต่อไปควรวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดการการเงินและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจโดยจำแนกตามขนาดของฟาร์ม เช่น ฟาร์มขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

2.2 สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปศึกษากับฟาร์มโคนมอื่น ๆ

2.3 สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปต่อยอดเป็นการศึกษากระบวนการบันทึกข้อมูลฟาร์มประเภทอื่น เช่น ฟาร์มโคเนื้อ ฟาร์มหมู เป็ด ไก่ เป็นต้น

2.4 สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปต่อยอดเป็นการศึกษาระบบข้อมูลทางการเงินและการจัดการการเงินฟาร์มโคนมและพัฒนาสู่ระบบออนไลน์เพื่อสามารถขยายการใช้งานได้กว้างขวางมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY